

תפ"ח (מרכז) 9379-06-14 - מדינת ישראל נ' פלוני

פלילי - חוק העונשין - עבירות כלפי קטינים ונכים

פלילי - חוק העונשין - עבירות מין

var MareMakom = "תפח (מרכז) 9379-06-14 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-מח 2016(2), 32357(30/06/2016)";

לפני:

כבי השופט מנחם פינקלשטיין, סג"נ, אב"ד כבי השופטת ליאורה ברודי, כבי השופט רמי אמיר

המאשימה
הנאשם

מדינת ישראל נגד פלוני

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיטל אילן

ב"כ הנאשם עו"ד אביאל אהרון ממשרד עו"ד רויטל גוטליב

הנאשם הובא ע"י שב"ס

גזר דין

ניתן צו איסור פרסום על שמו של הנאשם, שמה של המתלוננת וכל פרט שיש בו כדי לזהות אותם. בכפוף לכן, גזר הדין מותר בפרסום.

ההרשעה

עמוד 1

1. הנאשם הורשע ביום 22.2.16, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שורה של עבירות מין חמורות בביתו החורגת, מי.
 2. הנאשם ביצע את העבירות במשך כשלוש שנים וחצי, מאז הייתה מי בת 10 ועד הגיעה לגיל 13.5. בהזדמנויות רבות, מדי שבוע, עת עבדה אמה של מי משמרות ערב, נותרה מי בבית לשמור על אחיה הקטנים. באותן הזדמנויות, כאשר נרדמו האחים, נותר הנאשם לבדו עם מי, וביצע בה עבירות קשות, כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין.
 3. בתחילת התקופה שבה בוצעו העבירות, נהג הנאשם להורות ל-מי להתקלח, ולאחר מכן ביצע בה עיסויים כשהיא עירומה. בשלב זה של המעשים הציג הנאשם את מעשיו כמפנקים ומהנים. לאחר פרק זמן קצר המשיך הנאשם, באמתלה של עיסוי, לגעת עם ידיו גם בגבה התחתון, ישבנה ורגליה של מי, ונישק אותה. בהמשך, בהזדמנויות רבות ושונות, נהג הנאשם ללטף, באמתלה של עיסוי, את חזה, בטנה, רגליה ואיבר מינה של מי.
 4. באותן הזדמנויות רבות הסלימו מעשיו של הנאשם: הוא החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של מי; החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת שלה; וכן החדיר את איבר מינו לפיה. מעשים אלה בוצעו פעמים רבות. באחת ההזדמנויות החדיר את הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של מי. במהלך אותה תקופה, בהזדמנויות מרובות, ניסה הנאשם להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של מי וכן לאיבר מינה.
 5. במהלך אותה תקופה, כשהחלו לגדול שערות ערוותה של מי, נהג הנאשם לגלח את איבר מינה, ואף גילח בהזדמנות אחת את שיערות איבר מינו לנגד עיניה. באחת ההזדמנויות התפשט הנאשם והתקלח ביחד עם מי. כן צפה הנאשם, במספר הזדמנויות, בסרטים פורנוגרפיים - ביחד עם מי.
- לאורך כל התקופה הורה הנאשם ל-מי לשמור את הדברים בסוד, כדי שאמה לא תכעס.
6. בגין מעשיו אלה הורשע הנאשם בעבירות הבאות:
 - א. בגין החדרת אצבעותיו לאיבר מינה של מי (ריבוי מקרים): אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. בגין החדרת אצבעות לפי הטבעת של מי (ריבוי מקרים), החדרת איבר מינו לפיה של מי (ריבוי מקרים) והחדרת איבר מינו לפי הטבעת של מי (מקרה אחד): מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) וסעיף 345(א)(3) לחוק;
 - ג. בגין העיסויים כמתואר בכתב האישום (ריבוי מקרים), ליקוק איבריה הפרטיים של מי (ריבוי מקרים), גילוח איבר מינה של מי (ריבוי מקרים) ומקלחת משותפת עם מי (מקרה אחד): מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) וסעיף 345(א)(3) לחוק;
 - ד. בגין גילוח איבר מינו בפני מי: מעשה מגונה בפני קטינה בת משפחה - עבירה לפי סעיף 351(ד) לחוק;
 - ה. בגין הניסיון להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה של מי (ריבוי מקרים): ניסיון אינוס קטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק;
 - ו. בגין הניסיון להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של מי (ריבוי מקרים): ניסיון מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 14

שנים, והיא בת משפחתו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) וסעיף 345(א)(3) יחד עם סעיף 25 לחוק.

ראיות לעונש

7. המאשימה לא הציגה ראיות לעניין העונש. מטעם הנאשם העידו אמו ושניים מילדיו.

אמו של הנאשם, פי, תיארה את הנאשם כאב אוהב ומסור, אשר שומר על קשר טלפוני על בסיס

יומיומי עם ילדיו, בשהותו בין כתלי בית הסוהר. עוד סיפרה האם, בקווים כלליים בלבד, כי ילדותו

של הנאשם הייתה קשה. בנוסף ציינה פי כי בהיעדרו של הנאשם, שבעת ילדיו מצויים בתהליך

הידרדרות בלימודים ובאורחות חייהם.

בנו של הנאשם, י, כבן 16 שנים, סיפר על אב אוהב ותומך, השומר על קשר טלפוני הדוק עם ילדיו גם בהיותו כלוא. יי סיפר על הידרדרות שלו ושל אחיו מאז נעצר אביהם.

בנו של הנאשם, אי, כבן 14.5, סיפר על אב אוהב, על געגועיו, ועל ההידרדרות שלו ושל אחיו.

טיעוני ב"ר הצדדים

8. ב"כ המאשימה ביקשה כי ייקבע שמתחם הענישה הוא 17-24 שנות מאסר, ולדעתה יש לגזור את

העונש ברף העליון של המתחם. כמו כן ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר על

תנאי, ופיצוי ל-מי בשיעור המרבי הקבוע בחוק.

9. בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשם הורשע בביצוע עבירות חמורות ורבות, מדי שבוע, לאורך שנים; מדובר במאות מעשי עבירה; העבירות מצויות ברף הגבוה של עבירות המין; העבירות היו מתוכננות, תוך ניצול פרקי הזמן הקבועים שבהם נעדרה אמה של מי מהבית לצורך עבודתה. הנאשם ניצל את מעמדו וכוחו כאב חורג, וכן את האמון שנתנה בו מי. במקום לדאוג לצרכיה הוא פגע בה פיסית, רגשית ונפשית לסיפוק תאוותיו המיניות; את תחילתם של המעשים הוא הסווה תחת מעטה של פינוק - חיבוק, עיסוי ומילה טובה; בשגרה היה הנאשם מתייחס אל מי בנוקשות ובאלימות, אך בסמוך לאחר כל אירוע שבו ביצע הנאשם את המעשים שבהם הורשע, התנהג הנאשם כלפי מי במתינות ובחביבות לזמן קצר; הנאשם הורה ל-מי לשמור על המעשים בסוד, פן תכעס אמה עליה. מי אכן לא חשפה את המעשים ביוזמתה, אלא במסגרת חקירה שהתנהלה בעניין אחר. ב"כ המאשימה ציינה גם, כי לנוכח כפירת הנאשם נאלצה מי להעיד בבית המשפט ולהתמודד עם שלל טענותיו של הנאשם, אשר נדחו כולן.

10. ב"כ המאשימה הסבירה כי לא הוגש תסקיר קורבן, הואיל ו-מי לא רצתה לפרוס את מסכת חייה בפני גורם זר נוסף, לאחר שכבר העידה על הדברים בבית המשפט.

11. עוד טענה ב"כ המאשימה כי לנאשם אמנם אין עבר פלילי, אך אין לתת לכך משקל ממשי משנקבע בהכרעת הדין כי העבירות כלפי מי בוצעו לאורך שנים.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה הבאה שעניינה ביצוע עבירות מין חמורות של אב בבתו, ביולוגית או חורגת:

ע"פ 6602/13 פלוני נ' מדינת ישראל (11.5.15) - המערער, שהודה במיוחס לו, נדון ל-24 שנות מאסר בגין מאות עבירות של אינוס, מעשה סדום ומעשה מגונה שביצע בבתו החורגת במשך כ-7 שנים.

ע"פ 7951/12 פלוני נ' מדינת ישראל (7.4.14) - על המערער, שהודה במיוחס לו, נגזרו 26 שנות מאסר בפועל, בגין שורה ארוכה של עבירות מין חמורות שביצע בבתו במשך שנים, כמעט מדי יום. בפרשה זו הורשע המערער גם בהדחת קטין לסמים מסוכנים, על כך שהדיח את בתו להשתמש בסם מסוכן מסוג חשיש.

ע"פ 701/06 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.07) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של אינוס ומעשה סדום בבתו הקטינה במשך כ-6 שנים, ונדון ל-24 שנות מאסר.

תפ"ח 4544-06-13 מדינת ישראל נ' פלוני (4.1.15) - בית המשפט המחוזי הטיל, לאחר ניהול הוכחות, עונש מאסר של 28 שנים בגין עבירות אינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים, שביצע הנאשם בבתה של בת זוגו, במשך כ-5 שנים (האישום הראשון). באותה פרשה גם הביא הנאשם את המתלוננת בשלוש הזדמנויות לבית חברו, ושם ביצעו, החבר והנאשם, עבירות מין במתלוננת (האישום השני). בגין האירועים באישום הראשון נגזרו על הנאשם 18 שנות מאסר בפועל, ובגין כל אחד משלושת האירועים באישום השני נגזרו 8 שנות מאסר, וביחד 24 שנות מאסר. נקבע כי חלק מעונשי המאסר בשני האישומים יהיו חופפים, כך שהנאשם ירצה בסך הכול 28 שנות מאסר בפועל.

תפ"ח 20690-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.7.13) - בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, על פי הודייתו, בביצוע עבירות מין חמורות בבתו החורגת על בסיס קבוע, מאז הייתה כבת שש ועד הגיעה לגיל 13. כן הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית בנסיבות מחמירות, לאחר שהפר, בעשרות הזדמנויות, צו שיפוטי שאסר עליו ליצור קשר עם בתו. בנוסף הורשע הנאשם בתקיפת בנו הקטין. על הנאשם נגזרו 28 שנות מאסר.

יצוין כי התקדימים שהוגשו על ידי המאשימה חמורים בהיבטים מסוימים מהמקרה שבפנינו, ונראה שגם ב"כ המאשימה מודעת לכך, כנובע גם מהצעת מתחם הענישה הראוי בעיניה.

13. אשר לפסיקת פיצויים, ב"כ המאשימה טענה כי ל-מ' נגרמו מטבע הדברים נזקים משמעותיים וכבדים. ב"כ המאשימה הפנתה ל-תפ"ח 17416-07-12 מדינת ישראל נ' פלוני (15.11.15), (מחוזי באר שבע), שבמסגרתו נפסקו למתלוננת פיצויים של ₪ 258,000 (נוסף על 22 שנות מאסר בפועל). באותו עניין דובר בנאשם שנהג לבצע בבתו, במשך כ-4 שנים, עבירות אינוס, מעשה סדום ומעשים מגונים. הנאשם איים על בתו, נהג בה באלימות מחרידה במספר רב של הזדמנויות, והיא נזקקה לטיפול רפואי.

14. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם עומד על חפותו, וכי זו זכותו הלגיטימית לעשות כן. מטעם זה הודיעה ב"כ הנאשם כי טיעונה לעונש לא יהיה ארוך. הסנגורית התייחסה להשפעת העונש על ילדיו של הנאשם, אשר זקוקים לו ומתגעגעים אליו; לעדי ההגנה שהעידו במהלך המשפט וסיפרו על אודות הנאשם דברים חיוביים; ולאמו של הנאשם שהעידה על מעורבותו הרבה של הנאשם בחיי משפחתו ועל ילדותו הקשה.

ב"כ הנאשם ציינה כי בחלק מפסקי הדין שאליהם הפנתה ב"כ המאשימה דובר בהרשעות בעבירות נוספות. כן ביקשה הסנגורית להביא בחשבון את מועד ביצוע העבירה האחרונה כפי שנקבע על ידי בית המשפט, ואת העובדה שלא הוגש תסקיר נפגע עבירה.

15. הסנגורית התייחסה בטיעוניה לגזר הדין שניתן על ידי מותב זה ב-תפ"ח 15827-06-13 מדינת ישראל נ"י פלוני (מיום 6.7.15). באותו עניין הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שורה של עבירות מין חמורות ואיומים כלפי שתי בנותיו הביולוגיות הקטנות, וכן בעבירות תקיפה שביצע באחת הבנות. העבירות בוצעו בתדירות גבוהה ולאורך שנים. ב"כ הנאשם טענה שבאותו עניין דובר בשתי בנות, ובתדירות גבוהה יותר של פגיעות מיניות, בעוד שבמקרה שלפנינו מדובר בנפגעת אחת ובתדירות נמוכה יותר. לפיכך טענה הסנגורית כי אין לקבוע בענייננו אותו מתחם ענישה שנקבע לטענתה באותה פרשה - 24-17 שנות מאסר.

ואולם, יצוין כי באותו עניין קבענו מתחם ענישה נפרד בנוגע לסדרת המעשים שבוצעו בכל אחת מהבנות. בעניינה של ל.ג., שהפגיעות בה נמשכו כשנתיים, נקבע מתחם ענישה של 22-15 שנות מאסר, ובעניינה של א.ג., שהפגיעות בה היו חמורות יותר ונמשכו כחמש שנים, נקבע מתחם ענישה של 24-17 שנות מאסר. עונש המאסר הכולל שהוטל על הנאשם הוא 28 שנות מאסר בפועל. קרי, מתחם העונש של 24-17 שנים לא התייחס לפגיעה בשתי הבנות, אלא רק לפגיעה באחת מהן. בדבריו בפנינו חזר הנאשם על טענתו בדבר חפותו, וביקש את רחמי בית המשפט לנוכח מצוקתם של ילדיו. הנאשם הוסיף כי יוכל לקבל טיפול גם מחוץ לכותלי בית הסוהר.

דיון והכרעה מתחם הענישה

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה

16. הערך החברתי המוגן בעבירות מין במשפחה הוא הצורך להגן על קטינים, החשופים בתוך ביתם לפגיעה, ללא יכולת להתגונן או להימלט מפניה, תוך שהפוגע משתמש בסמכותו כלפי הקטינים כדי לספק את רצונותיו המיניים.

כך נפסק בע"פ 6086/09 פלוני נ"י מדינת ישראל (מיום 8.6.10):

חומרתן הרבה של עבירות מין בתוך המשפחה נובעת בין היתר מכך שקטינים חשופים בתוך ביתם לפגיעה ללא יכולת להתגונן ולהימלט מפניה, כאשר המבוגר הפוגע משתמש באמונם, בכוחו ובסמכותו כלפיהם על מנת לספק את רצונותיו המיניים. לפיכך, עלינו להעביר מסר חד וברור כי המנצל את חולשתם ותמימותם של קטינים יענש על כך בחומרה רבה.

וראו דברי כבי השופט ארבל בע"פ 10673/04 פלוני נ"י מדינת ישראל (1.6.08), בסי 3 לפסק דינה:

עבירות מעין אלה בהן הורשע המערער הן מהבזויות שעלי ספר החוקים שלנו. ראויות הן למענה שיפוטי מחמיר, חד-משמעי וברור, המעמיד במרכז את הפגיעה בקרבן צעיר וחסר אונים מידי של בן משפחה קרוב המנצל לרעה את גילו, את הקרבה המשפחתית ואת האמון שנתן בו הקטין התמים. על העונש לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ולשדר מסר מרתיע לעבריינים בכוח. כן נדרש העונש לשקף את ההגנה שפורש בית המשפט על המתלוננת, קרבן העבירה...

נסיבות ביצוע העבירה

17. במשך כשלוש שנים וחצי ביצע הנאשם עבירות מין חמורות ובזויות, רבות מאוד, בביתו החורגת. הנאשם פעל בצורה מתוכננת, וכאשר עבדה רעייתו בערבים ונעדרה מהבית, הפכה מי לטרף קל בידיו. זו הייתה שגרת חייה של מי באותן שנים. הנאשם ניצל את מעמדו ואת תמימותה של מי, שבתקופת ביצוע המעשים לא הבינה כי מדובר במעשים אסורים. תחילה הוא הסווה את מעשיו כעיסויים מפנקים, אך עד מהרה כללה שגרת המעשים החדרת אצבעות לאיבר מינה של מי ולפי הטבעת שלה, החדרת איבר מינו לפיה של מי, וניסיונות להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה. מעשים אלה נעשו

פעמים רבות מאוד. באחת הפעמים אף החדיר הנאשם את איבר מינו לפי הטבעת של מי. בנוסף למעשים אלה, נהג הנאשם לגלח את איבר מינה של מי, גילח בהזדמנות אחת את איבר מינו לנגד עיניה, התקלח עמה פעם אחת, וצפה עמה בסרטים פורנוגרפיים.

כפי שתואר בהכרעת הדין, מי לא זכתה ליחס חם ואוהב מצד אמה, וחווה נטישה ואכזבה מצד אביה הביולוגי. הנאשם, שהתייחס אל מי ביום-יום באופן נוקשה ואלים, היה חביב אליה בסמוך לאחר כל אירוע, וכאמור לעיל, הוסוו המעשים תחילה כמחווה מפנקת ונעימה. גם בכך ניצל בצורה מחפירה את נסיבות חייה המורכבות של מי. הנאשם אף וידא ש-מי תשמור על מעשיו הקשים בסוד, פן תגלה אמה את הדבר ותכעס עליה. מי אכן שמרה על הסוד הנורא לאורך זמן.

18. כפי שתואר בהכרעת הדין, העידה מי כי בגיל 15 לערך, כשהבינה את משמעות המעשים שביצע בה הנאשם, חשה תחושת גועל עצמי. היא חששה לדבר על הדברים עם אמה, וכן חששה שהחשיפה תגרום לפרידה בין האחים שלה לאביהם הנאשם. היא הוסיפה שכאשר דיברה לראשונה על המעשים, כשהייתה כבת 17.5: "זה כבר עמד לי כאילו בגרון כמו סכין". מי ציינה גם כי הפרשה משפיעה על חייה האישיים, אם ביחסיה עם בני זוג ואם באופן כללי. כך לדוגמה, מספר חודשים קודם לעדותה, ידיד בא לחבקה, והוא לא הבין מדוע היא נבהלה מכך. לאחר חשיפת הפרשה, החלו אחיה הקטנים לכנותה "אחות חורגת", והם תולים בה את האשמה לכליאתו של אביהם. אכן, חזקה שהפגיעות הקשות והממושכות שנגרמו ל-מי ילוו אותה עוד שנים רבות, וישפיעו על מישורי חייה השונים.

מתחם הענישה - הכרעה

19. לנוכח הערך החברתי המוגן, והחשיבות שבשמירה על גופם ונפשם של קטינים ועל תחושת הביטחון האישי בתא המשפחתי; לנוכח חומרתן הרבה של העבירות במקרה זה, ריבוי, והתקופה הארוכה שבה בוצעו; לנוכח הניצול לרעה של גילה הצעיר מאוד של מי, תמימותה והנסיבות המשפחתיות כמפורט בהכרעת הדין; לנוכח הפגיעה הקשה ב-מי; ולנוכח מתחמי העונש שנקבעו בפסיקה במקרים דומים - סבורים אנו כי מתחם הענישה הראוי על כל המעשים הוא בין 15 ל-22 שנות מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. א. לנאשם אין עבר פלילי, וזהו מאסרו הראשון. יחד עם זאת, משנקבע שהעבירות בוצעו לאורך שנים, יש לתת משקל מוגבל לשיקול זה.

ב. נסיבות ילדותו של הנאשם, כפי שנמסר על ידי אמו, הן נסיבות קשות.

ג. ילדיו של הנאשם הביעו געגועים אליו, תיארו עד כמה הם זקוקים לו, וציינו שהם רואים בו אב טוב.

ד. הנאשם טען לחפותו, וזו זכותו. אין לזקוף זאת לחובתו כשיקול לחומרא. יחד עם זאת, משכפר הנאשם, ונוהל משפט הוכחות, אין הנאשם זכאי להקלה הניתנת למי שמודה בעבירות המיוחסות לו, מקבל עליהן אחריות, ומייתר את עדותה של המתלוננת. במקרה שלפנינו אין להתעלם ממצוקתה הקשה של מי על דוכן העדים, משהוצגה כמי שאינה דוברת אמת. יפים לעניין זה דברי השופט אי לוי ברע"פ 3849/05 תורגימן נ' מדינת ישראל (מיום 23.6.05):

לנאשם זכות יסוד ובלתי מעורערת לנהל את הגנתו כפי הבנתו. זכות זו הנה חלק בלתי נפרד מאגד הזכויות העומדות לנאשם בפלילים, שבהצטרפן יוצרות הן את רשת ההגנה הדינית שפורשים כללי הפרוצדורה הפלילית על נאשמים באשר הם. ברי, כי מימושה של זכות זו אינו עומד - ואינו יכול לעמוד - לנאשמים לרועץ. ברם, עת עושה בית-משפט במלאכת קביעת העונש,

רשאי גם רשאי הוא להביא בחשבון, במניין שיקוליו, שיקולים דוגמת חיסכון בזמן שיפוטי, נטילת אחריות על המעשה והבעת חרטה. אין משמעות הדבר "החמרה" עם אלו הבוחרים לנהל את הגנתם עד תום, כי אם הקלה לגיטימית עם אלו הבוחרים להודות.

הכרעה עונשית

21. בשקלול של כל הנסיבות דלעיל, רואים אנו להעמיד את העונש במחצית העליונה של מתחם הענישה.

22. לנוכח כל זאת, גוזרים אנו על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 19 שנים, החל מיום המעצר, 14.5.14.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה מסוג פשע, לפי סימן הי לפרק יי לחוק העונשין.
- ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה מסוג עוון, לפי סימן הי לפרק יי לחוק העונשין.

23. בקביעת שיעור הפיצויים, נביא בחשבון את מידת הפגיעה ב-מי, את הצורך הצפוי בטיפול נפשי ובשיקום, וכן את הצורך במידתיות, בשים לב לתקרת הפיצוי הסטטוטורית ולמיקומן של העבירות במדרג החומרה של עבירות המין. לפיכך אנו מחייבים את הנאשם לשלם ל-מי פיצויים בסך של 200,000 ₪. סכום הפיצויים יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 5.10.16. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

30 יוני 2016
תפ"ח 9379-06-14 מדינת ישראל נ' פלוני

הודעה לנאשם זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוד 45 יום מהיום. ניתן והודע היום כ"ד סיוון תשע"ו, 30/06/2016

במעמד הנוכחים.

ליאורה ברודי, שופטת

השופט מנחם פינקלשטיין,

עמוד 7

רמי אמיר, שופט

סג"נ, אב"ד